

Bilag 24.*Til Regeringen.*

Undertegnede Repræsentanter for Statsemedsmænd tilhørende forskellige Grene af den danske civile Embedsstand tillader sig at henvende sig til Regeringen i Anledning af den Uret, der efter vor Opfattelse er sket ved, at der i de sidste Dyrtidstillægslove er sat en Grænse for Dyrtidstillæggets Tildeling ved en Lønning af 6000 Kr. Til Begrundelse heraf skal vi tillade os at anføre følgende:

Ethvert ekstraordinært Dyrtidstillæg, der sætter en vilkaarlig Grænse mellem lavere og højere lønnede Embedsmænd, maa betragtes som stridende mod den gældende Lønningsordnings Aand. Thi derved forrykkes hele den af Lovgivningsmagten selv fastslaaede Lønningskala; saaledes stilles de Embedsmænd, der ved Alderstillæg eller Avancement er naaede op til 6000 Kr., faktisk ganske, som om de endnu ikke var naaede længere end til en Lønning af 5400 Kr.

Men særlig maa det dog kaldes uretfærdigt, naar alle Statens andre Embedsmænd faar et ekstraordinært Dyrtidstillæg, fordi deres Lønninger under Krigen faktisk er blevet forringede med mellem en Trediedel og Halvdelen, da vilkaarlig at standse ved Lønninger paa 6000 Kr. eller derover; thi ogsaa disse Lønninger er jo selvfølgelig forringede i ganske samme Maalestok. En Lønning paa 6000 Kr. svarer nu knapt til mere end 4000 Kr. før Krigen, og naar Staten før Krigen har ansat en Lønning af 6000 Kr. eller derover som den for den paagældende Embedsstilling passende, kan Staten, naar den ikke ekstraordinært vil forhøje Lønningen med det til Forringelsen svarende Beløb, i hvert Fald ikke i Overensstemmelse med Ret og Billighed nægte de noget højere lønnede Embedsmænd det samme Dyrtidstillæg, den tilstaaer alle andre Embedsmænd paa Grund af deres ved Krigens Dyrtid forringede Lønninger.

Heller ikke kan det med nogen som helst Føje hævdes, at Lønninger over 6000 Kr. skulde være saa høje, at de Embedsmænd, der er naaet dertil eller derover, ikke skulde føleligt mærke Krigens Dyrtid. Som anført svarer en Lønning paa 6000 Kr. nu knapt til en paa 4000 Kr. før Krigen. Prisniveauets Ændring betyder altsaa faktisk en positiv Tilbagegang paa 2000 Kr. for den paagældende. Det behøver ikke at paavises, hvor vanskeligt, for ikke at sige umuligt det er pludselig at sætte Løvefoden saa langt ned. Men Staten kan heller ikke selv være tjent med, at dens øverste Embedsmænd, paa hvis pligtopfyldende Arbejde Statens Vel saavel under ordinære som ikke mindst under ekstraordinære Forhold i saa væsentlig Grad beror, enten trykkes ned i pinlige økonomiske Kaar eller nødes til i større Omfang, end heldigt er, at søge private Indtægtskilder for nogenlunde at kunne opretholde deres tidligere Løvefod. I denne Forbindelse tør man vel ogsaa have Lov til at fremhæve, at det maa forekomme Statens højere Embedsmænd en saa meget større Ubillighed, at de under Krigen stilles ringere end alle andre Statsemedsmænd, som netop mange af de højere Embedsmænd under Krigen i særlig Grad har maattet og stadig maa bære Byrden af det forcerede Merarbejde, som de ekstraordinære Forhold afføder.

Endelig bliver Ubilligheden overfor Embedsmænd paa 6000 Kr.s Lønning eller derover saa meget større, som den sidste Lov om Tillæg til Statsindkomst- og Formueskatten rammer alle Indtægter fra 6000 Kr. og opefter. Embedsmænd over 6000 Kr.s Lønningsgrænse bliver saaledes paa dobbelt Maade stillet ugunstigere end alle andre Statstjenestemænd, naar de ikke blot skal merbeskattes, men ogsaa udelukkes fra samme Dyrtidstillæg som andre Embedsmænd.

Nogen finansiel Grund kan ikke anføres mod at lade alle Embedsmænd faa Del i Dyrtidstillæget. Den Merudgift, dette vilde medføre, er saa forsvindende, formentlig kun godt 100000 Kr. paa et Beløb af 37 Millioner, at det, som ogsaa udtalt af Finansministeren den 24. November i Fjor, finansielt intet betyder.